

»Народ« излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Коломбо број 6.
Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

ОД КУДА НЕСРЕЋА

У последњој партији својих интересантних докумената, »Пти Паризиен« објављује искључиво податке о субвенцији Немачке болшевицима.

Први се односи на Каца, званог Камнев:

Женева, 15 јуна 1917
Г. Фирстенбергу,
Штокхолм.

Господине, Извештавам вас, молећи да се региструје, да је на рачун синдиката издата г. Каду сума од 82 хиљаде франака за издавање болшевичких социјалистичких брошура. Молим за телеграфски извештај, у име Декерова, о пријему брошура, нумери и датуму признанице.

С поштовањем, за Дајче Банк: Крих.

Други се документ односи на Максима Горког, чији се лист »Новаја Жизњ« тада енергично борио за болшевику, а упућен је Олбергу дописнику »Форверца« и »Нове Живни«:

Берлин 25 августа 1917
Г. Олбергу.

Жеља коју сте изразили, на основу своје преписке са Максимом Горким, одговара потпуно намерама партије. По споразуму са лицима која ви знате, стављамо вам на расположење, преко Ниа-Банкен, односно куће Фирстенберг, суму од 150 хиљада франака. Молимо вас да обавестите »Форверца« о свему што је у смислу покрета писао лист Максима Горког.

Братски поздрав
Шајдеман.

Следећа три документа односе се на Владимира Уланова Лењина.

Први документ гласи:

Копенхаген, 18 јуна 1918
Г. Руфериу, Хелзингфорс.

Господине, Обавештавам вас да је, по наређењу синдиката, на рачун Дисконтгоезелшафта за рачун г. Лењина дато у Кронштату 315 хиљада марака. Извештајте о пријему, Ханзен и компанију.

Идући документ, који је још одређенији, гласи:

Штокхолм, 12 септем. 1917
Г. Ферзену, Кронштат (преко Хелзингфорса).

Комисион је свршен. Пасоши и означена сума од 207 хиљада марака предата је означеним лицима, а по наређењу вашег г. Лењина, кога сте ви именовали у вашем писму. Избор је одобрено и Његова Екселенција пуномоћни министар. Долазак означених лица потврђен, као и предаја признаница. С поштовањем, Свензон.

Од истог интереса је и овај документ:

Берлин, 14 јула 1917
Г. Мору, Штокхолм.

Преко г. С. Рухфегера, шаљемо вам суму од 180 хиљада марака. Од ове суме предаће инжињер Штајнберг 140 хиљада марака Лењину, кад овај дође у Финску. Остатак суме остаће вама на расположењу за пропаганду против Енглеске и Француске.

Примљена су писма г.г. Мелињана и Штиглова, која сте нам упутили, и по њима ће се решавати. — С поштовањем, Парвус.

ПОЉСКИ ПРОТЕСТИ

Берн. — Јављају из Кракова да је више врло угледних пољских личности пошло за примером министра Глобинског и ако су до сада играли прву улогу у пољском аустрофилском покрету. Од времена уговора са Украјином, Глобински се одрекао титуле саветника и носиоца Леополдова ордена.

Ворки Руај, бивши председник пољске владе отишао је у Беч да лично поднесе Сајдлеру свој протест. Бивши министар финансија Билински и бивши генерални гувернер Галиције Бобрински такође су се одрекли свих титула и свих одликовања.

Према вестима из Љубљина генерал и гувернер пољских територија које је окупирао Аустрија, поднео је оставку одмах после потписа споразума са Украјином. Њега је заменио генерал Липосех.

ПРИПРЕМЕ

Париз. — Марсел Итен пише у »Еко де Пари«, да је нова немачка офанзива одгођена за март.

По свему се види да офанзива није још на прагу. Ни на француском фронту, ни на енглеском, за који се мисли да је нарочито одређен као мета Кајзеровим трупама, није до сада забележена никаква широка артиљеријска активност.

Четири стотине Францу-

за, становника Мобежа и Сен Кантена дошло је преко Швајцарске у Париз. Они причају, да су Немци присилили становништво ових двеју вароши, да их у маси напуште.

Један од приспелих изјавио је, да су Немци довели овако решење услед последњег енглеског напада, који их је особито узнемирио, али што се тиче нове офанзиве, каже, није се ништа оназило.

Али не треба прећутати ни то, да људи из других крајева достављају податке друге врсте.

Према овима, Немци су нагомилали велике резерве загушљивих гасова, тенкова и огромну ваздушну флоту.

Можда је зима, која је опорна, а у северној Француској управо ледена, учинила да одоцне са извршењем офанзиве.

ИЗ СКУПШТИНЕ

Крф. — После изласка самосталаца и радикалних дисидената са седнице, настала је немогућност за даљи рад Скупштине, пошто нема кворума. Влада је због тога поднела оставку. Преговори између странака за састав нове владе повешће се одмах по саветовању партијских шефова са Престолонаследником.

ПРОТИВ ПОЉАКА

Цирих. — »Франкфуртер Цајтунг« пише, какве ће мере употребити аустријска влада против Пољака у случају, да се њихова опозиција настави. У Галицији завешће се нов изборни систем, који ће донети много више привилегија Украјинцима и Јеврејима, у које се влада може увек поу-

здати. Сигурно је, да ће влада доцније употребити ове мере, али је за сада то само претња. Сајдлер се још нада да ће расцепити коалицију. Али његови преговори са Чесима нису довели ни до каквог резултата.

ЗАЈЕДНИЧКИ РАД

Цирих. — Талијанске и југословенске општине у Истри организовале су заједничку акцију, да протестују против тешкоће око исхране.

На једном састанку у Кожину 24 јануара председник општине Пазинске, Хрват Курелић, који је председавао збору, на крају је рекао, да конференција сазвана због глади и беде има ту важност што је на заједнички рад Ујединила Хрвате-Словенце и Талијане.

»Нека тај заједнички рад — закључио је — и ова слога у корист боље будућности Истре буду вечни.

ЗА СЛОБОДУ

Цирих. — Иво Војновић, југословенски песник из Дубровника, који је у почетку рата био уапшен и оптужен због велеиздаје, обилази Хрватску као апостол југословенске идеје. Свуда га дочекују са највећим слављем. У Осеку, другој хрватској престоници, дочекан је са узвицима: »Живела Србија, живела Чешка.«

»Пести Хирлап« пише о овим појавама и вели, да југословенска идеја веома интензивно и нагло јача у Хрватској.

»За три недеље, каже

он, основана су три нова листа: два у Загребу и један у Осеку. Они воде најбесомучнију пропаганду за југословенску идеју. Групе пропагандиста ове идеје размисле су се по земљи и на све стране оснивају нове листове. Југословени су згодно употребити у корист своје пропаганде шездесетогодишњицу песника Војновића, познатог због својих велико-српских осећаја. Он је из Загреба дошао у Осек 31. јануара. На станици дочекала га је велика маса света, која је певала српску химну и разне друге забрањене песме. Поздравни говор држао му је члан српско-хрватске коалиције, посланик Краус. Омладина је испрегла коње из песникових кола и свечано га одвела у варош.

Нису толико интересантни узвици у почетку песникову, колико узвици у почаст Србије, Краља Петра, Чешке, Италије и Русије.

Велика маса света обишла је варош, акламирајући Србију, браћу Србе и Југословене. Сутрадан дат је свечани ручак, на коме се клицало солидарности Чеха и Југословена.

Посланику Краусу, који је отпочео свој говор са речима, да још није дошло време коалицији да слободно проговори, присутни нису дали даље да настави.

Осечки листови заборавају да кажу да народ није клицао песнику, већ југословенском апостолу, који ради на остварењу југословенске државе и ослобође-

ФЕЉТОН

Од Стев. Матијасевића

ХИЉАДУ — МАЂЕ ЈЕДНА НОЋ

Млади беже, ето, тако ми причаше ову причу један стари хоџа у пустињи Фесана, у околи Цедид Савила, кад смо у прекиду мучног путовања тамо застали ради преноћишта и поседали око ватре.

Ја сам тада још био млад, али већ прогнан.

Вече је било лепо. Над пустињом се спуштао мрак.

Хоџа нам је тихо причао и ми га слушамо побожном пажњом.

На западу се закратко зарумени небесни свод; затим завлада дубока тишина. Није било ни ветрића. Мрачну, тајанствену мирноћу само овда-онда пре-

кидаше звонко чапрглање ситних прапораца, што су скривени међу ројтама камилине аше, спуштене до у врео песак.

Из далеке даљине једва допираше овамо отегнути урлик хијене, али ми га не чујемо, јер смо већ дубоко поспали у околу.

Високо над нама, на једногрбој камили, седео је млади стражар, Бедуин, гледајући оштрим погледом на дубоких очију у даљину, трудећи се да прокине у мрак.

Мислећи при том на Фатлу, за чији један једини загрљај не би жалио да обнови старо предање о давно изумрлом племену Азра-

А доле, у песку, ми спавајемо немирно, сањајући о далеком завичају и далекој слободи.

Стари шејх довршио је своју причу. — Још мало поседесмо, па се растадосмо.

...Слуштам се замишљено изабрицом са »Дојинова града«. Предамном заблиста море у понору нагомиланих и срушених зидина, па се опет изгуби.

Улазим у врету и пращину. Фењери се пале, кола чапрглају. — Колика је разлика између овог света и оног из којег долазим!

Па ипак, не лебди ли над свим овим она иста стара коб?

(К р а ј)

ПРИЗНАНИЦЕ ИЗ СРБИЈЕ

Обавештајни Биро Српског Црвеног Крста у Со-

луну добио је нову партију оригиналних признаница из Србије, за следеће улагаче. Умољавају се г.г. улагачи да изволе обратити се овом бироу лично или писмено, како би им се оригиналне признанице послале; дужни су назначити коме су новац слали као и место где. Нарочито се улагачи умољавају да при јављању своје адресе ставе читко и јасно исписан свој потпис, број поште и име лица коме су новац слали. По свима писменим тражењима овај биро одмах шаље признанице, а за оне чије признанице још нису приспеле биро ће послати на означену адресу кад исте буду дошле.

К.

Калацановић Сава, Караџић Тихомир, Катанић Божа, Кесић М., Ковачевић Бог., Ковачевић Јован, Ко-

вачевић Миладин, Ковачевић Мирко (2), Ковачевић Ранко, Козарац Сава, Константиновић Тих., Кордић Љуб., Костић Драгољуб, Костић Живко, Кагић Ишаило, Костић Тихомир, Костић Светозар, Кочић Петар, Кузмановић Драг. (2), Кузмановић Миљко, Кулић Зорка.

Д.

Лазаревић Велимир, Лазаревић Илија, Лазаревић Хран., Лазовић Радомир, Цанчевић Милован, Лаушевић Стеван, Лужанин Драгољуб, Лувић Драгутин, Лукић С. Милорад, Лукић С. Милутин, Лукић Р. Петар, Лазаревић Т. Добривоје, Лазаревић Мил., Лазаревић Лазаревић Милан, Лазаревић С. Рад., Лазовић Брајко, Лазовић Веселин, Лазовић Драгослав, Лаловић Бог., Лапчевић Мил., Лешјанин Рајко, Ломић А-

лексаандр, Лукић Лука (2), Лукић Стев., Лукић Стојан, Луковић Љубисав, Лукић Милорад, Лучић Будимир, Лучић М. Данило.

М.

Магденовић Ј. Рад., Максимовић Драг., Максимовић Јован, Мандић Радоје, Манић Х. Драгољуб, Марковић Вл., Марковић Вучић, Марковић Драгутин, Марковић Љуб., Марковић Мил., Марковић Милош, Марковић Миодраг, Марковић П. Рад., Марковић Таса, Маринковић Анта, Маринковић Христивоје, Марић Петар, Мартић Радисав, Матовић Божа, Матовић Живко, Медурић Борђе, Мелка Милутин, Мијушковић Александар, Мијушковић Љуба 2, Миленковић Јован, Милетић Аврам, Милетић Андра, Милетић Војислав.

(Наставиће се)

њу од мађарског ропства.

Свршетак чланка био је забрањен.

ПРОГРАМ ПОЉАКА

Рим. — «Епока» је интервјуисала Ивана Фаморског, вођу пољске народне странке, и народног посланика у бечком парламенту о догађајима, који се одnose на Пољску.

Он је овачио Пољске жеље. «Пољска, пре свега тежи, да успостави у целини своју територију, напустивши само источну Пруску, која у већини немачка. Аустрија би зато морала уступити Галицију и Тешинску Шлезвију.

Овако успостављена Пољска имала би довољно снаге, да се одупре немачком надирању, под условом: да

Литванија буде независна и савезница Пољске, и да Румунија буде успостављена у својим етнографским границама, што би значило, граничење са Пољском. На тај начин би се подигла једна брана од Балтичког до Црнога мора, која би била у стању, да заустави немачко надирање ка Истоку. Овој брани би се могла прикључити и чешка држава.»

СТРПЉЕЊУ ЈЕ КРАЈ

Цирих. — Нови чешки демократски блок државног права, упућује у «Народни Листе» један апел на народ, у коме између осталог каже, да је стрпљење исцрпено до краја и да није више могуће остати прости гледалац: данас је време активног делања.

БОЛО ПАША

Боло је из Марсеља. У младим годинама био је трговац сапуном, затим ресторатер, фризер за даме, винарски трговац, пивар, кеаршоп. Оженио се једном певачицом из шантана, потрошио јој уштеђевину, напустио је и код ње живе, узео другу жену, једну богату удовицу која му је допела милионе. Тада је отпочео велике послове: Петролеум, азатни рудници, хемикалије. Он постаје личност, сила. Његови су пријатељи министри, амбасадори, великодостојници.

Долази рат. Боло се ставља у немачку службу. За рачун немачких агената Абаса Хилми, бившег египћанског кедифа, који му је дао титулу паше и његовог министра Садик паше, Боло покушава да добије «Фигаро», затим «Енформацион». Даје пет милиона сенатору Шарлу Имберу за куповину акција «Журнала» од његовог највећег акционара Леноара.

Депеше које је узаптила американска влада показују да је овај новац дао немачки министар спољних послова фон Јагов, на захтев графа Бернсдорфа, а преко «Дајче Банка».

Са Болом, који је од 1915 врло велики пријатељ Жозефа Кајо, суђен је и његов повереник Поршер. Боло је осуђен на смрт а Поршер на три године робије.

Цела француска штампа поздравила је ову одлуку војнога суда.

Када се војни суд повукао да већа, и кад је Боло изведен ван дворане, нико од публике, није ни помислио, да се удале сваки је хтео присуствовати драматском часу читања пресуде.

Међутим у пространим судничким ходницима нагомилале се хиљаде особа, немирних и нестрпљивих.

Најзад после једног сата нестрпљивог чекања зазвони електрично звонце, улази војни суд у судницу, двораном настаје гробна тишина. Али чим је председник Војер прочитао гласно и јасно пресуду дворану

ном се заорио једнодушни плесак и одобравање.

Да ли је маса сакупљена на вољу схватила што значи овај плесак? Можда; али је ипак ћутала оклевајући док један сержан журнувши из суднице сав усхићен не повика: «На смрт! Боло је осуђен на смрт!»

Настаје призор, који се описати не може. Гомила пробија кордон трупа, која је задржавају, журне као вал у судницу и разлије се по свим тремовима, вичући: «На смрт! Живела Француска!»

Драмски призор није још довршен. Врата се отварају, на соби у којој су Боло и Поршер, улазе магистрати и деловођа капетан Тиболт. Улази и једно мало одељење војника.

Капетан Тиболт чита Боло и Поршеру пресуду. Војницима се командује поздрав. Боло слуша јецајући, док Поршер стоји утучен над столицом. Затим суха команда: «к ноzi» и тај церемонијал, готово погребни, свршен је.

Са улице одјекује повик народа: «на смрт!» Драма је довршена. Боло и Поршера воде у два аутомобила, под стражом, у затворе де ла Санта.

На своје велико запрепашћење Боло није одведен у своју пређашњу ћелију где се плаћа и где је становао до јуче у јутро.

Напротив одвели су га у ћелију бр. 11 седмог одељења. И ако се у овом одељењу налазе, као гости, притвореници још не суђени као Бомби, Лустало и Кајо; седмо одељење би се могло назвати: двор на смрт осуђеник.

«Али ово није моја ћелија», повика Боло, када га уведоше у ћелију бр. 11.

— Наравно — одговори чувар — али сада сте осуђени.

Боло се грчевито осмехне, али се свлада и покуравајући се, оставља електантни калуг, помодне палатоне и свилене чарапе, да обуче одело од дебелог платна, које се даје осуђењима на смрт.

Од овога часа Боло ће више видети фризера, који

му је чешљао сваког дана браду и мазио га колоњском водом.

Увек у окрвима на рукама, он гледа како бритва тамничког берберина откида његову дугу браду, коју је радо глатио за време претреса.

Боло сада живи у предсобљу смрти.

ИСТРАЈНОСТ ЧЕХА

Цирих. — Чеси се не дају уплашити.

На једном величанственом народном митингу у Прагу главни уредник «Народни листе» Сис узвикнуо је:

«Десет милиона Чехо-Словака стоји иза нас. Нећемо положити оружје, докле не будемо имали своју независну државу, а имаћемо је.»

Социјалистички посланик Бајф додао је, да се покрет проширио и на чешку мањину.

Усхићење је дошло до врхунца, када је посланик Чешког Сабора Солко закључио говор овим речима:

«Немци хоће да спрече сазив Сабора. Нека покушају! Ми наступамо за остварење нашег идеала и ништа нас не може зауставити. Свесни својих права, ми пред чим нећемо одступити док не остваримо своју независну државу. Неће нас уплашити ни вешала ни топови.

На мађарске претње одговорићемо својом старом химном: Ми се непријатеља не бојимо и за њихов број мало маримо; ударајте, убијајте, не штедите никога!»

Дневне Вести

ЧИТАОЦИМА

Од данас наш лист штампаће се на хартији у боји, пошто више у Солуну нема беле хартије. Упућена је пре неког времена заједничка преставка од стране свих српских редакција Министру Унутрашњих Дела за Министарски Савет, да им држава уступи своју новинарску хартију коју у Солуну има. Одлука по овоме није до данас још донета.

НАШИ ЂАЦИ

Постигнут је споразум са савезничким владама за школовање наших студената. Четири партије ђака, који су стално или привремено ослобођени војне дужности, отпутовале су већ за школу. Школоваће се највећим делом у Француској, изузимајући техничара који ће ићи у Италију.

ОДЛИКОВАЊЕ

Грчка влада одликовала је Есад Пашу, председника албанске владе, првим степеном ордена Спаситеља.

ЧИТУЉА

Војислав Новаковић, секретар начелства округа тевског умро је у Кану, у Француској.

НОВЧАНЕ ПОШИЉКЕ ЗА КРАЈЕВЕ ПОД БУГАРСКОМ

Обавештајни Биро Српског Црвеног Крста у Солуну извештава: Нишка агентура Бугарске Народне Банке преко нишког листа позива ниже именована лица из Ниша и околине, да подигну означену суму лева, која је на њихову адресу упућена.

Јелена Јована Плесничара ул. Царице Јелене 1, 260.48, Василија Млад. Поповића, ул. Хилендарска 18, Милица Жике Марјановића ул. Судака 7. 651.20, Јелена Јевтић Поповић, 390.72, Јелена Јевтић Поповић ул. Југовичева 27, 651.20, Устирска И. Поповић, Радосавлева ул. 651.20, Милева Косте Капетановића, Крунска ул., 651.20, Бела Пет, Цветковића, Арнаутпазар, до апотеке 651.20, Дара, жена Милана Ђорђевића, Стречова 10, 76.25, Лено-сави Спире Митровића, До-

нина Чесма, Рајчева ул. 90, 76.25, Жена Ставре Нејчевића, Краљев. Марка 24, 77.25, Стева Војиновић за Драгу Добробоја Војиновића, из с Грегача, 151.50 Даринка, жена Н. Ниикодијевића, ЈугБогданова 26, 26.66 Никола Павић за г-ђу Јулку Дим. Ристовића, Јагодин Махала, 182.51. (Наставиће се)

САОПШТЕЊА

Јово Гуглета, Јован Ђерена и Адам Милошевић да се јаве Стојану Грмуши хаубичка батерија 155 мм, бр. п. 801.

Радомира Р. Стојановића, учитеља из Витошевца ср. ражански окр. крушевачки тражи Радисав Крстић наредник 2. хаубичке батерије п. бр. 603. и моли његове другове учитеље и другове из војске да га обавесте ако што знају.

Ратко Симић, телефонско одељење бр. 8, тражи брата Радоша Симића.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

СОЛУН. — На свима савезничким фронтима акција патрола и ситних одељења, са повременим акцијом артилерије. Иначе ништа важније.

Њујорк. — (Т. Б. Ж.) Самуел Гомпер је у најенергичнијем тону потврдио дописнику «Матена» декларацију, која је недавно објављена и по којој американска федерација рада категорички одбија, да се у опште сретне са немачким социјалистима ма на којој међународној конференцији. «Овај рат, — рекао је Гомпер — рат је демократије против аутократије. Са људима, верним немачкој аутократији, ми нећемо никакве међународне конференције: са социјалистима, који немају одважности да признају праву социјалистичке принципе.»

Берн. — Наредбом народног комесара за војску образован је нарочити ђенералштаб. Објављено је опсадно стање у петроградском округу и предузете мере за одржање реда. Конфисковаће се сви експлозивни и пописати намирнице. Целокупно становништво је мобилизовано.

ПАЗИЗ. — «Матен» доноси чланак професора Роберта Сигера, објављен у «Винер Кореспонденц», у коме се каже да мржња против Немачке расте у Бечу и у великом делу Аустро-Угарске, и да се берлинска политика сматра као егзистенцијална. Кајзер је грђен и проклињан од светине на готово свима народним зборовима који су држани у Бечу у последње време.

ПАЗИЗ. — «Арбајтер Цајтунг» пише: «Народ је једнодушан у одобра-

вању социјалистичке интерпелације, у којој се тражи од владе да у принципу призна главне тачке изложене у последњем говору председника Вилсона и да енергично ради на зближењу Аустрије и Америке, како би се дошло до општег мира.»

Цирих. — Загребачки листови доносе, да је војна полиција ухапсила 586 особа због рушења јавног реда и мира.

ПАЗИЗ. — Хавасова Агенција саопштава: «Социјалистичка и либерална штампа посвећује одушевљене коментаре интерпелацији коју су пре три дана поднели у Рајхсрату аустријски социјалисти.

Лондон. — Говорећи у Доњем Дому, Балфур је изјавио, да су преговори у Брест Литовску највећи. Злочин против будућег мира.

ПАЗИЗ. — Из Петрограда јављају да су народни комесари по свему судећи, решени на отпор.

Лондон. — Јављају из Петрограда, да влада у свом манифесту народу тражи од трупа да се реформишу са поштом патриотском дисциплином, те да се спречи напредовање непријатеља. Трупце имају да бране руске положаје до последње капљи крви. Железничке пруге и станице биће диспозитиве у ваздух, да их не би непријатељ искористио. Храна ће бити дигнута.

ПАЗИЗ. — Јављају из Петрограда, да народни комесари припремају француску војну мисију за евентуалну сарадњу при одбрани Русије. Они су питали француску амбасаду, да ли се може ра-

чунати на француску помоћ.

ПАЗИЗ. — Француска штампа једнодушно изјављује, да ће Француска дати сву своју потпору, ако су искрене намере бољшевика за отпор.

КРФ. 14. Фебруара. — На данашњој седници Народне Скупштине приликом бирања председника Скупштине кандидат радикалне странке добио је 54 гласа а кандидат уједињених опозиционих странака 50 гласова.

Услед сасвим слабе већине од 4 гласа као и због жалосне манифестације којом је спречено да се дође до кворума приликом бирања потпредседника, министар председник је поднео оставку целог кабинета. (Пресбиро.)

ДЕПЕШЕ „НАРОДА“

Цирих. — Клофач је издао једну књигу, у којој је објавио свеврепства што су их без ваздуха, без хлеба и без лектире, претрпели у Аустрији чешки политички притвореници.

Амстердам. — «Берзански весник» јавља, да је закључена конвенција између америчке и холандске владе, по којој ће се од око стотину лађа холандских, које се налазе у Америци, петнајестак вратити у Холандију, а све остале употребити Сједињене Државе.

Мадрид. — Нерасположење против Немачке све више расте у Шпанији због напада немачких сумарена на шпанску трговачку морнарицу.

Атина. — Јављају из Халкиса, да је тамо избачено на обалу девет лешева немачких marinaца за које се мисли да су са «Бреславе».

Атина. — Из Цириха: Мађарска тражи разграничење са Аустријом.

АТИНА. — Из Цириха: Хертлинг је изјавио у Рајхстагу, да би сазив конференције мира био најбољи начин да се дође до мира.

Атина. — Из Лондона: Енглези су заузели у Месопотамији Канатурају.

Атина. — Краљ Александар јуче је лично отворио грчку скупштину престоном беседом, у којој је рекао да је Грчка ушла у рат да се бори за слободу и да убрза закључење мира.

МАЛИ ОГЛАСИ

Српско Трг. Друштво. Улица Александра Великог број 7, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује нашем свету, да се користи услугама ове новчане установе за све своје послове. Врши на својој благијој размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима. 1-10